Cutezătorii

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

15

JOI, 9 APRILIE
1970, ANUL IV

(133)

blioteca municipală
Tîrgu-Mureş

FOTO: GR. PREPELIȚA

Ritm, culoare, exuberanță! Sînt numai cîteva din calitățile ansamblului artistic «Românașul» de la «Palatul pionierilor» din București, palat care împlinește, în această primăvară, frumoasa vîrstă de 20 de ani.

ACTUALITAȚI CUTEZĂTORII

15

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

«Sînt foarte supărat şi necăjit pentru că mi se interzice de către vecinii din bloc să mai studiez la pian acasă, fiindcă îi deranjez... Eu însă doresc tare mult să devin pianist... Vă rog frumos pe dumneavoastră să-mi spuneţi dacă am voie să studiez acasă, dacă poate cineva să-mi interzică să studiez.»

CRISTIAN BOBIŢCHI
Drumul Taberei — Bucureşti

Printre prietenii revistei «Cutezătorii» sînt mulţi alţi copii care, chiar dacă nu doresc să devină cu toţii pianişti, caută fiecare să studieze cît mai mult, să se pregătească tot mai bine în vederea împlinirii propriei vocaţii.

E, de asemenea, o mare bucurie pentru noi să admirăm la concursurile şi festivalurile pioniereşti evoluţia mai mult decît promiţătoare a atîtor mici virtuoşi ai viorii, ai pianului, ai cîntului popular.

Cine ne poate spune nouă că printre cei care vor binemerita mai tîrziu aplauzele însufleţite ale sălilor de concert nu va fi şi tînărul Cristian B., corespondentul nostru? Noi îi dorim aceasta din toată inima.

Totodată, să recunoaştem, tonul iritat pe care ni se adresează nouă, redacţiei, ne face să credem că el, Cristian, nu prea este dispus să ţină seama de faptul că exerciţiile sale ar putea să deranjeze uneori liniştea vecinilor de apartament. «Dacă nu voi continua să studiez, să muncesc — conchide ultimativ tînărul nostru corespondent — visul de a deveni pianist nu se v-a (!) îndeplini niciodată.»

Hotărît lucru, fiecărui copil trebuie să i se dea posibilitatea să-şi vadă împlinite aspiraţiile. Nu ne îndoim că, în cadrul normelor civilizate de convieţuire, Asociaţia locatarilor din blocul respectiv îi va stabili micului pianist un orar de studiu convenabil pentru toţi (cu condiţia, am spune noi, ca acest orar să fie pentru studiu, *nu pentru* zdrăngăneală).

Ar fi bine însă, dacă, în drumul său spre glorie, tînărul C.B. nu ar privi cu atîta indiferenţă şi nepăsare spre dezideratele celor din jurul său, spre liniştea de care vecinii săi (virtualii săi spectatori!) au atîta nevoie — pentru odihnă, pentru somnul limpede al copiilor din leagăn. Şi chiar pentru... studiu!

Ce spui, Cristian?

În caracterul marilor artişti, talentul s-a întîlnit totdeauna cu perseverenţa şi modestia.

Şi au binemeritat de la noi, ceilalţi, de trei ori mai multe aplauze.

Mihai Negulescu

SUCCES!

CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR
FESTIVALUL PIONIERESC DE TEATRU
faza republicană
1970

ÎNCEPE ETAPA FINALĂ A FESTIVALULUI TEATRULUI ŞCOLAR!

VOUĂ, TUTUROR MEMBRILOR ECHIPELOR PIONIEREŞTI DE TEATRU, AI BRIGĂZILOR ARTISTICE, AI FORMAŢIILOR DE ESTRADĂ, PĂPUŞARILOR VĂ DORIM CÎT MAI MULTE CHEMĂRI LA RAMPĂ, CÎT MAI MULTE APLAUZE LA SCENĂ DESCHISĂ.

«CUTEZĂTORII» SÎNT ALĂTURI DE VOI, VĂ ŢIN PUMNII.

SUCCES!

De vorbă cu SABIN BĂLAŞA

Cunoscut atît pentru filmele sale de animaţie (**Picătura, Oraşul, Valul** ş.a.) cît şi pentru ilustraţiile de cărţi, pictorul Sabin Bălaşa se socoteşte un prieten al «Cutezătorilor». O discuţie cu el este nu numai interesantă, dar şi plăcută.

SABIN BĂLAŞA. *Îmi place titlul revistei dumneavoastră şi mă bucură că pot sta de vorbă cu cititorii ei. Pentru mine* **a cuteza** *înseamnă a fi un* **om al altitudinilor**, *înseamnă să ştii să chibzuieşti, să cîntăreşti o situaţie şi, cunoscîndu-i dificultăţile, să le înfrunţi conştient.*

RED. Ne place definiţia, dacă se poate spune aşa, pe care o daţi cutezanţei, şi mai ales înflăcărarea cu care vorbiţi despre această însuşire.

S.B. *Eu cred în nevoia de responsabilitate a celor care sînt de vîrsta cutezătorilor, fiindcă prin ei ne asigurăm anvergura societăţii de mîine.*

RED. Sînteţi creatorul unor filme de animaţie, a unor filme metaforă, filme de contemplaţie, fără acţiune. Credeţi că ele pot interesa pe cititorii noştri?

S.B. *Sper că da. M-aş bucura foarte mult să găsesc un ecou în conştiinţa şi sensibilitatea copiilor.*

RED. Vreţi să ne vorbiţi despre ultimul dumneavoastră film?

S.B. *Da. Filmul se cheamă «Fascinaţie» şi nu are o naraţiune, prezintă o stare. O fată şi un băiat care se privesc şi se înţeleg din ochi, se iubesc. Este o trăire intensă de o mare puritate şi de o asemenea concentrare, încît toate reperele dispar. Eu cred că o asemenea idee poate fi înţeleasă de... cutezători.*

RED. Ce carte ilustraţi acum?

S.B. *O carte de basme, scrisă de Virgil Chiriac. Doresc ca prin mijlocirea desenului să creez o lume de miracol, în aşa fel ca privind-o să te minuneze. Vreau să întruchipez personaje cu virtuţi pe care cutezătorii să le ia drept model.*

RED. Proiecte, vise, dorinţe?

S.B. *În curînd voi pleca în Italia pentru un film coproducţie. Lucrez la un proiect în vederea concursului pentru decorarea noului Teatru Naţional din Bucureşti.*

B.C.

PRETUTINDENI TRĂIESC COPII

Recent, gazeta «Pionerskaia Pravda» a comunicat rezultatele concursului internaţional de desene ale copiilor «Eu văd lumea». **Dintre cele 120 000 de lucrări sosite la Moscova, care au vorbit în limbajul culorilor şi al liniilor despre viaţa şi obiceiurile copiilor de pe toate meridianele, juriul a ales 1 715 pentru expoziţia deschisă în sala Academiei de Arte a U.R.S.S. 177 dintre aceste lucrări au fost premiate, 143 au primit medalii, iar 58 menţiuni de onoare.**

La acest concurs, copii din ţara noastră, care au trimis lucrări prin intermediul revistei «Cutezătorii», au obţinut frumoase succese. Astfel, Florica Domocos **(15 ani),** Alexandru Mustaţă **(12 ani) şi** Gabriela Ciocoiu **(12 ani) au primit premii,** Doru Brîndză **(11 ani) şi** Petre Haş **(10 ani) medalii, iar** Elena Oneaţă **(13 ani) o menţiune de onoare.**

«Cîmpul alb, oile negre, ci-n le paşte, le cunoaşte». Nu ştim dacă acest mic păstor din Anzi (Bolivia) cunoaşte «oile negre» de pe «pajiştile» albe ale cărţilor. Dar că — de voie, de nevoie — se pricepe să le pască pe cele adevărate, şi chiar să le cînte din fluier, nu mai încape nici o îndoială.

Un instantaneu emoţionant, care dovedeşte că acolo şi atunci cînd e cazul, copiii nu rămîn străini de străduinţele părinţilor de a-şi asigura pîinea cea de toate zilele pentru căminele lor. Iată-i pe aceşti trei copii dintr-o familie de pescari din Grecia, unindu-şi forţele într-un efort comun, alături de tatăl şi mama lor, pentru a scoate la mal barca abia sosită din larg.

CALENDAR

APRILIE	L	M	M	J	V	S	D
			1	2	3	4	5
	6	7	8	9	10	11	12
	13	14	15	16	17	18	19
	20	21	22	23	24	25	26
	27	28	29	30			

17 APRILIE 1970.

Se împlinesc 25 de ani de la moartea poetului Ion Pillat **(n. 1891), despre care George Călinescu a spus** «că el caută a se reînnoi mereu şi e oricînd un poet interesant». **Poezia lui Pillat se distinge printr-o extraordinară fineţe şi o cizelare pînă în cele mai mici amănunte. El este, de asemenea, autorul unei antologii de versuri intitulată «Poezia toamnei». A supravegheat şi a prefaţat o colecţie de «Pagini alese» din scriitori clasici.**

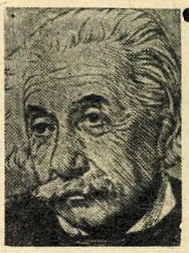

18 APRILIE 1970.

Se împlinesc 15 ani de la moartea marelui fizician german Albert Einstein **(n. 1879). Prin ideile sale, el a revoluţionat ştiinţa. A fost socotit unul din fizicienii reprezentativi ai veacului XX. Lenin l-a apreciat ca fiind unul din marii transformatori ai ştiinţelor naturii. Animat de profunde convingeri democratice, Einstein a luptat cu consecvenţă împotriva războiului şi a fascismului.**

18 APRILIE 1970.

Se împlinesc 90 de ani de la moartea lui COSTACHIE ARISTIA, actor şi scriitor român, participant la răscoala lui Tudor Vladimirescu şi la mişcarea revoluţionară paşoptistă. C. Aristia, alături de I. Heliade Rădulescu şi de alţii a întemeiat Societatea filarmonică. El a pregătit primele cadre de actori şi a pus bazele teatrului cult în Ţara Românească.

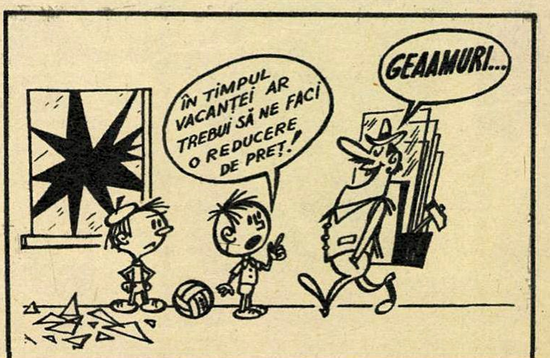
ÎN TIMPUL VACANȚEI AR TREBUI SĂ NE FACI O REDUCERE DE PREȚ!
GEAAMURI...

DESEN: NIC. NICOLAESCU

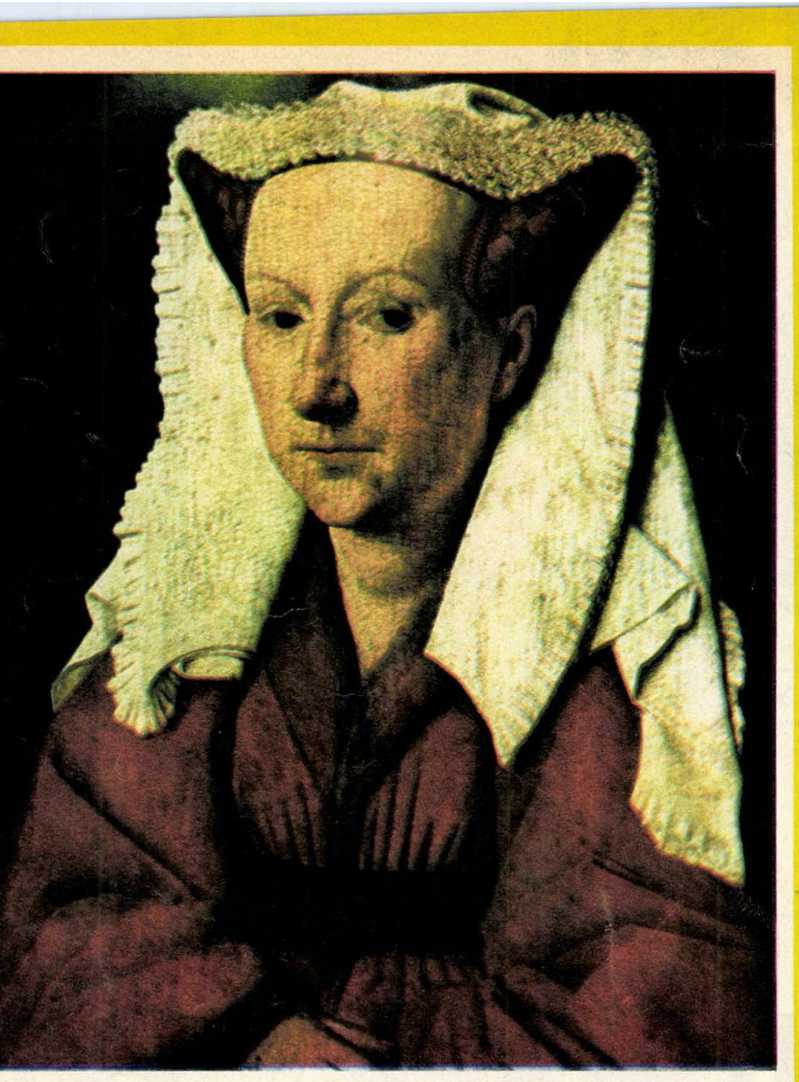

CUPON 5
SERIA A II-A

LA MUZEUL DE ARTĂ AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA SE AFLĂ UN PORTRET PICTAT DE JAN VAN EYCK. CE TITULATURĂ POARTĂ ACEST PORTRET?

● ALBUMUL DE ARTĂ

JAN VAN EYCK

(1390 - 1441)

Flamand de origine și reprezentant de seamă al picturii flamande, Jan Van Eyck s-a bucurat, încă în timpul vieții și de atunci încoace mereu, de o faimă europeană. E cunoscut atît prin picturile sale cu subiecte religioase, cît și prin celebrele sale portrete de un profund și autentic realism. I se spunea «prințul picturii». Vorbind despre el, ne-am propus să vă prezentăm unul dintre portretele semnificative pentru realismul artei sale: portretul **Marguerittei Van Eyck.** *Remarcăm și în acest caz execuția minuțioasă și îngrijită. Se simte însă aici toată afecțiunea pictorului, respectul pentru adevăr. Nu se poate spune că este portretul unei femei frumoase, dar căldura privirii și expresia de franchețe și energie a chipului ne dezvăluie un caracter frumos. Este un elogiu pe care Van Eyck i-l aduce soției. În același timp, tabloul este un document de sinceritate deplină, o fereastră spre universul pictorului.*

JAN VAN EYCK — PORTRETUL MARGUERITTEI VAN EYCK.
MUZEUL GROENINGE — BRUGES.

HORIA HORȘIA

ANTOLOGIE LIRICĂ

RABINDRANATH TAGORE
(1861 - 1941)

Poet indian, născut la Calcutta, autor al multor poezii în care a cîntat natura și sentimentele patriotice. A obținut premiul Nobel în 1913.

ȘCOALA FLORILOR

- fragment -

Cînd norii de furtună mîrîie-n văzduh
și ploile de iunie coboară,
vîntul cel umed de la răsărit
dă buzna peste bălării
sunînd din cimpoaiele lui printre bambuși.
Atunci puzderie de flori răsar deodată
de unde — nimenea nu știe,
și dănțuiesc pe iarbă — vesele, sălbatice!
Mamă, eu cred că florile într-adevăr
se duc la școala lor de sub pămînt.
Florile-și fac lecțiile cu ușile închise,
și dacă vor să iasă la joacă
mai 'nainte de recreație —
dascălul lor le pune-n genunchi, la colț.
Cînd vine-anotimpul ploilor,
florile atunci își au sărbătorile.
Crengi de crengi lovite scrîșnesc în pădure,
frunzele fîșîie-n vîntul zănatic,
nourii în detunet bat din palmele lor uriașe,
iar florile — școlărițe grăbite —
ies în rochițe trandafirii și aurii și albe...

În românește de GEORGE DAN

OASPEȚI LA CUTEZĂTORII

Interviul nostru cu tovarășul EMIL PARAVINA, președintele Adunării Federale a Uniunii pionierilor din R.S.F. Iugoslavia

SALUT PRIETENESC DIN IUGOSLAVIA

CUTEZĂTORII: *Tovarășe președinte, cititorii noștri au aflat cu plăcere despre vizita întreprinsă de dv. în România, în fruntea unei delegații a Uniunii Pionierilor din R.S.F. Iugoslavia. Ei ar fi foarte bucuroși să cunoască amănunte despre cîteva din cele mai actuale preocupări ale pionierilor iugoslavi, precum și despre acțiunile pe care aceștia le îndrăgesc în chip deosebit*

EMIL PARAVINA: Cu cîteva zile înainte de vizita noastră în România, s-au desfășurat în Iugoslavia jocurile pionierești de iarnă, disputîndu-se finalele probelor de săniuș, patinaj, hochei, schi și sărituri cu schiurile de la 35—45 metri. Primăvara, pionierii iugoslavi desfășoară acțiunea «Salutul primăverii»; ei ies în mijlocul naturii, se joacă, participă la activități specifice noului anotimp. În luna mai, pe lîngă sărbătorirea zilei de 1 Mai, vom avea și o acțiune pionierească tradițională, sub denumirea «Ștafeta pionierilor». E vorba, de fapt, de un salut al copiilor adresat președintelui republicii — Iosip Broz Tito. Este o acțiune originală, care cuprinde toate unitățile de pionieri din Iugoslavia. Organizarea acestei ștafete este simplă. Pionierii scriu o scrisoare de felicitare și realizează un obiect simbolic. Participă chiar și copiii din cele mai îndepărtate comune. De exemplu, ștafeta începe la o școală, e preluată de școala vecină și, în felul acesta, ea se extinde în toate școlile din comună, apoi din județ, pornind spre centrele celor șase republici pentru ca ștafeta să ajungă în cele din urmă la președintele republicii. Aceasta este o acțiune pe care o organizăm începînd din anul 1953. Acum ne pregătim intens pentru o temă nouă care va începe o dată cu primele zile ale noului an școlar, Adunăm propuneri din partea pionierilor și din partea conducătorilor de

(continuare în pag. a 7-a)

Străinul se îndrepta spre hotar...

CUTEZĂTORII PRINTRE NOI

LA FOIȘORUL PADURARILOR

VERONICA.

«ORGANIZAȚIA PIONIERILOR EDUCĂ ȘCOLARII ÎN SPIRITUL PATRIOTISMULUI SOCIALIST, AL DRAGOSTEI ȘI DEVOTAMENTULUI NEMĂRGINIT FAȚĂ DE POPORUL NOSTRU, FAȚĂ DE REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA».

(DIN STATUTUL UNITĂȚILOR ȘI DETAȘAMENTELOR DE PIONIERI DIN R.S. ROMÂNIA)

— Veronica, tu nu vii? îi strigă unul dintre copiii care se aflau cu vitele pe cîmp.

— Ba da, îi răspunse fetița. Dar unde-i Ursu?...

Veronica privi în jur, apoi începu să strige:

— Ur-suuu!...

Dinspre pădure îi răspunse un lătrat. Ursu, cîinele ei.

— Ursu, vino încoace! îl chemă autoritară fetița.

Stătu un timp și îl așteptă să țîșnească, cum făcea de obicei, la chemarea ei. De data aceasta — nici pomeneală. Cîinele se auzea lătrînd în marginea pădurii. Fetița o luă la fugă într-acolo. Dar, ce se întîmplă? Veronica desluși între niște tufe de salcîmi pitici un om culcat la pămînt.

«Dacă ar fi fost un om de pe la noi — se gîndea — s-ar fi ridicat, m-ar fi cunoscut, mi-ar fi vorbit, dar așa... De ce s-a ascuns? Înseamnă că nu e de prin partea locului. Are ceva de tăinuit... Ce să fac? Pe loc luă o hotărîre...

Cu Ursu după ea, se abătu din drum, pe cărare. Se depărtă mult de locurile unde fuseseră. Degeaba mai privea înapoi. Nu se mai deslușea marginea pădurii. Trebuia să știe ce a făcut străinul, a plecat?

O luă la fugă. Cum ajunse la foișorul pădurarilor începu să se cațere repede pe trepte. Sus, vînt rece și puternic, mai s-o doboare. Omul acela... Uite-l! A luat-o prin lăstărișul de salcîm, încolo, spre pîlcurile de copaci... Fetița împietri. Străinul se îndrepta spre hotar...

Veronica coborî repede. I se făcuse frică — nici nu-și dăduse seama că se înserase. Să fugă acasă?... Dar poate că de ea depindea totul. Trebuia să dea de veste cît mai iute. Oh, și drumul acesta pe care trecuse de atîtea ori,

Sus, vînt rece și puternic

Urmărirea începe

Dănuț

POVESTIRE DE EMILIA CĂLDĂRARU

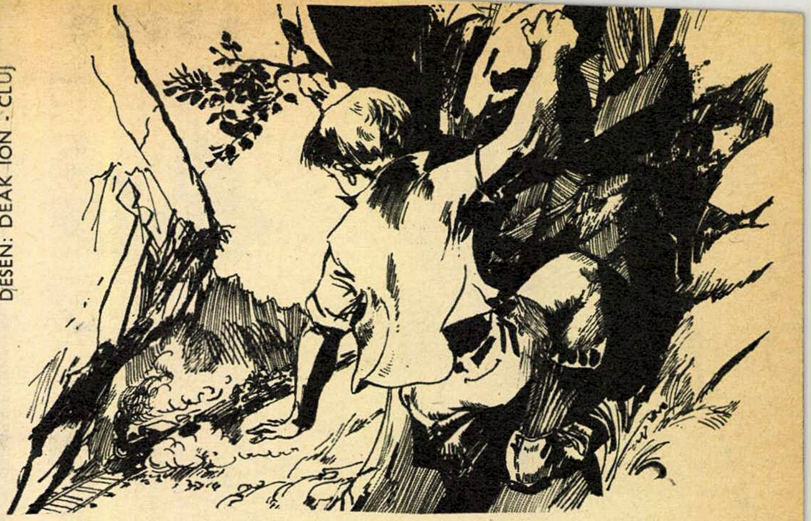
DESEN: DEAK ION - CLUJ

Era un defileu îngust, între creste abrupte. Pe stînci, pădurea creștea haotic, desfășurînd o splendoare sumbră, maiestuoasă. De sus se vedea bine fundul văii, unde linia decovilului șerpuia argintiu, urcînd și coborînd, într-o dulce toropeală. Ca de obicei, Dan coborîse de la cabană — zilnica sa excursie — să privească micul tren forestier, gînganie negricioasă, cățărîndu-se spre munți și înfiorînd pădurile cu șuieratul său ascuțit, repetat de ecouri prelungi. Îi trebui doar o clipă să înțeleagă ce se petrecuse acolo, jos. Desigur, un torent. Plouase îndîrjit toată noaptea. Acum, pe o bună bucată de loc, linia era distrusă, bolovani, nisip și ramuri smulse acopereau traversele.

Ca întotdeauna la acea oră, din adîncimea pădurilor se auzi obișnuitul șuierat. Venea. Era încă departe, dar Dan părea să-i și audă gîfîitul de vietate ostenită, urcînd din greu versantul muntelui din dreapta. Venea. Oare chiar nu se știa nimic jos, la baza forestieră? Dar asta înseamnă.. Era aproape imposibil ca mecanicul să observe singur ce era de observat; de după ghebul acela de munte locomotiva apărea de obicei în viteză mare — după ce urca versantul, trenulețul își lua avînt.

Venea. Încă 15 minute și avea să iasă de după stînci. Lui cît i-ar trebui ca să ajungă jos? Pe serpentina, cam 30 minute. Dar pe scurtătură? Vreo 5. Așadar, va trebui să coboare... Ce liniște în jur! Altă dată se mai ivea cîte un grup de excursioniști, vreun cioban, se mai auzea trecînd pe șosea vreo mașină. Acum, numai el și pădurile. Cît de încremenite! Dar e mai bine așa! Iată așa poate să prindă în auz, deslușit, lunecarea hurducată a vagoanelor, mai aproape, mai aproape. Sigur, 15 minute, nu mai mult, și pe urmă...

Începu să coboare. Mîinile i se prindeau strîns ba de un arbust, ba de un colț de stîncă. Nu se uita în jos, dar știa că aproape toată vremea e atîrnat în gol, deasupra unei prăpastii abrupte. Oare ceea ce făcea nu era o nerozie? Nu cumva cei ce veneau cu trenulețul erau muncitorii trimiși să repare linia? Oare nu risca în zadar? Fiindcă riscul era clar. Oricînd se putea desprinde un colț de stîncă, se putea frînge o tulpină. Și apoi stînca era lunecoasă, încă nezvîntată de umezeala dimineții. Mai bine să nu se gîndească. Îi lipsește, da, — ce constatare! — ceea ce admirase totdeauna: cutezanța bărbătească. De cîte ori se visase — erou! — sărind peste gura unei prăpăstii pe spinarea unui cal înspumat. Degeaba. Iată că nu are stofă de erou. Nici măcar coborîșul de-a bușilea pe panta prăpastiei nu i se potrivește. E aproape amețit de teamă.

— Danneee!

— Asta mai lipsea. Mioara. Soră-sa. Fricoasa — fricoaselor!

— La dreapta, Dane. Pune piciorul mai la dreapta. E o treaptă... Așa... Deasupra capului e un arbust... Apucă-te bine... Încă puțin... Ține-te tare. Acuș ajungi pe o platformă... Așa... Încă un pas... Gata... Stai jos... Doamne, ce-ai făcut, Dănuț? Știam eu... Presimțeam eu... De ce nu-mi răspunzi? Ai pățit ceva?

— Nu.

— De-ar ști mama! Tocmai era lîngă telefon cînd a fost sunat cabanierul de jos, de la baza forestieră. M-a trimis după tine. Să-ți spun să fii atent, că pe-aici s-a surpat terenul. Și să vii la cabană.

— S-a telefonat? De jos? Atunci de ce vine? N-auzi? Bine.

— Jos s-a aflat totul după ce trenul plecase.

— Vezi? Atunci trebuie să mă grăbesc.

— O clipă, Dane. Stai. Ascultă. De la cabană a plecat o skodiță. Ajunge jos înaintea ta.

— Și dacă nu?

— Riști degeaba, Dane.

— Și dacă nu?

— Te rog, Dănuț, stai liniștit acolo. Eu o să fug să anunț cabanierul. E alpinist. Te scoate el din încurcătură...

Dar Dan nu mai asculta sporovăiala plîngăreață a fetei. Nu mai avea auz decît pentru gîfîitul acela, care acum îi părea atît de aproape de parcă-l și simțea fierbinte, în ceafă.

Bău grabnic o înghițitură de apă rece. Era acolo, pe platformă, o scobitură a muntelui — acoperită cu mușchi și plante atîrnătoare — în fundul căreia cădea din piatră în piatră un izvoraș cuminte. Reîncepu coborîșul. Privi în sus, deasupra capului. Pe buza prăpăstiei Mioara căpătase o formă ciudată, cumva scundă și turtită; numai gîtul ei împins înainte părea mult mai lung ca de obicei. Fața i se zărea destul de bine, profilată pe albastrul unui cer adînc. Orice urmă de zîmbet pierise din gropițele ei veșnic surîzătoare.

— Nu-ți fie frică, Mioara. Merge bine. Nu vezi? Încă puțin și ajung la coborîș lin. O să fie ușor.

Dar știa că nu e așa. Povîrnișul era acoperit cu iarbă roșcată, montană, mai lunecoasă încă decît stîncile umede. Și mai era foșnetul ierbii înalte, străbătută parcă de șoapte și chemări, ceva înșelător și năucitor. Lunecă. Reuși să se oprească. Lunecă din nou. Se rostogoli. Iarba tăioasă, grohotișul colțuros îi zdreliră mîinile, picioarele. Dar ajunse jos mai repede decît ar fi crezut. Se ridică îndată și alergă spre dreapta. Se făcu nevăzut pe după gurguiul de stîncă al cotiturii, agitînd o batistă albă. Trecu o vreme — o veșnicie! — pînă cînd Mioara îl revăzu din nou. Apăru însoțit de muncitorii din decovil... Vorbeau, gesticulau agitat, arătau cu toții către locul catastrofei. Tocmai atunci, de sub poala pădurii ascunzînd serpentina, țîșni val-vîrtej o skodiță verde. Dar nimeni nu-i mai dădu nici o atenție. Într-adevăr, sosise tîrziu. «Vreo pană de motor?» se întrebă Mioara. Dar asta nu mai avea nici o importanță. Totul acolo, jos, era bine. Cum nu se poate mai bine. Asta era important.

În sfîrșit, Mioara putea să plîngă în voie. Era un plîns ca o eliberare. O spuneau și gropițele ei, care rîdeau din nou. Ca de obicei.

SALUT PRIETENESC DIN IUGOSLAVIA

(urmare din pag. a 3-a)

pionieri și pot spune că această acțiune va fi închinată jocului și distracției tuturor copiilor.

CUTEZĂTORII: *Între 20—27 iulie 1970, va avea loc la București, cu prilejul Conferinței internaționale pe tema «Educația copilului în fața progresului științei și tehnicii contemporane» organizată de Consiliul Național al Organizației Pionierilor — inaugurarea unei expoziții internaționale cu lucrări tehnice ale copiilor. Vom avea plăcerea să întîlnim aici și lucrări ale copiilor din Iugoslavia?*

EMIL PARAVINA: Noi cunoaștem multe lucruri despre conferință, am discutat cu tovarășii de la Consiliul Național al Organizației Pionierilor din R.S.R. și vom participa în mod sigur. Cred că tot cu această ocazie vom trimite și unele lucrări ale pionierilor noștri care să se includă bine în această expoziție. Pionierii din Iugoslavia pregătesc, de altfel, unele lucrări tehnice și pentru expoziția din Japonia.

CUTEZĂTORII: *Fie din paginile revistelor pentru copii, fie cu prilejul taberelor internaționale pionierești, fie cu acela al diferitelor întîlniri artistice sau sportive, pionierii din țările socialiste, copiii din întreaga lume au ocazia să afle multe noutăți unii despre alții, să se împrietenească din ce în ce mai mult. Ce importanță acordați cunoașterii reciproce încă de la această vîrstă?*

EMIL PARAVINA: Lumea este atît de mult dezvoltată din punct de vedere tehnic încît toate evenimentele și nenumăratele știri circulă de la un capăt al lumii la altul aproape în același timp. Legăturile între copii trebuie să fie cît mai strînse, indiferent de granițe. Primul pas în acest sens este, la noi, scrisoarea adresată prietenului necunoscut, indiferent din ce parte a lumii, și de aceea cred că această corespondență este o formă prin care se pot realiza lucruri foarte mari, pînă la rezultate neașteptate. Contactele sincere prin intermediul scrisorilor vor cere ca acei care corespondează să se întîlnească. Aceste întîlniri ne arată că ei, copiii, se deosebesc în ceea ce privește limba dar că au și multe puncte de vedere comune. Dorințele copiilor din întreaga lume sînt aceleași: fericirea, bucuria, pacea.

CUTEZĂTORII: *Elevii de astăzi, tovarășe președinte, vor fi oamenii maturi ai anului 2000. Ei știu asta și meditează asupra țelului în care să-și ghideze dezvoltarea în funcție de exigențele acelei epoci. Cum vă imaginați profilul etic, cetățenesc și profesional al oamenilor din anul 2000?*

EMIL PARAVINA: Cred că viața va fi mult mai frumoasă în viitor. Ceea ce ne putem imagina astăzi este că în epocile următoare ea se va desfășura pe întreg pămîntul sub semnul unui profund umanism. Este însă de crezut că în următorii 30 de ani nu se vor putea, din păcate, șterge în totalitate diferențierile sociale care există astăzi, dar cred că și în această direcție se va realiza un progres și că nu vor mai exista atîția copii care să sufere nici din cauza bombelor, nici a foamei.

CUTEZĂTORII: *În încheierea interviului pe care ați avut amabilitatea să ni-l acordați, vă rugăm, tovarășe președinte, să ne destăinuiți cîteva din impresiile pe care le aveți în urma întîlnirilor cu pionierii români.*

EMIL PARAVINA: Impresiile sînt numeroase și foarte plăcute. Vizita aceasta a prilejuit frumoase descoperiri pentru noi. Pionierii dumneavoastră sînt veseli, foarte sociabili. Ei cultivă cu entuziasm cîntecul și dansul popular, și prin aceasta se vede că își iubesc țara, glorifică istoria ei, moștenirea culturală a trecutului, sînt fericiți că trăiesc în actuala țara socialistă, unde învață și se dezvoltă armonios, în așa fel încît încă de pe acum, de la această fragedă vîrstă, să servească cît mai bine intereselor țării și ale socialismului, acesta fiind lucrul de bază, temelia celorlalte țeluri ale fiecăruia. Au rămas de neuitat pentru noi întîlnirile cu elevii și profesorii din școlile și din casele de pionieri pe care le-am vizitat. Pretutindeni, ei ne-au prezentat activitatea lor atît de frumoasă și de rodnică. Peste tot, pe unde am fost, — inclusiv la dv. la redacție — am întîrziat peste program... și asta se datorește faptului că pionierii dumneavoastră ne-au povestit multe lucruri plăcute, iar noi am dorit să le auzim și, la rîndul nostru, să le relatăm despre pionierii țării noastre!

CUTEZĂTORII: *Vă mulțumim și vă rugăm să transmiteți pionierilor iugoslavi, în numele sutelor de mii de cititori ai revistei noastre, un cald salut pionieresc!*

INTERVIU
REALIZAT
DE
OVIDIU ZOTTA

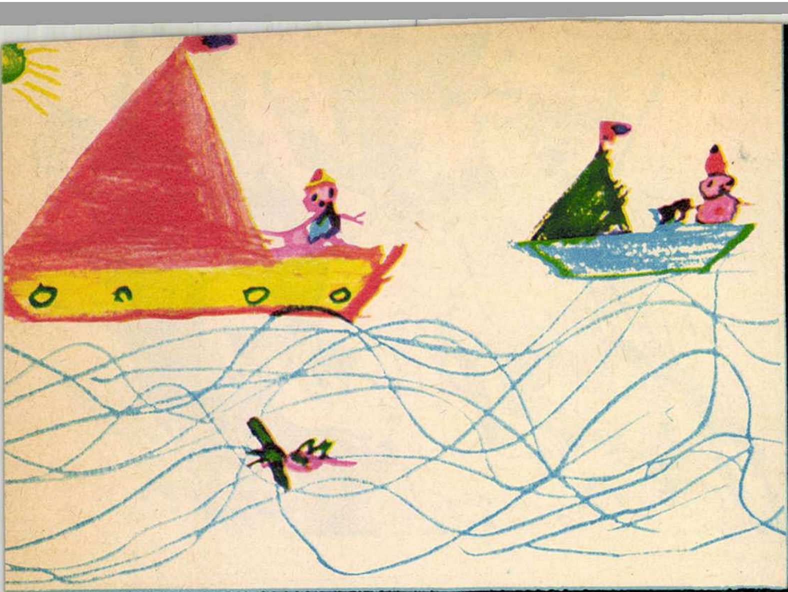

CUBA — ENRIQUE PAGES SANCHEZ
«BĂRCI PESCĂREȘTI»

IRAK — MAHA SALAH
«PORTRET»

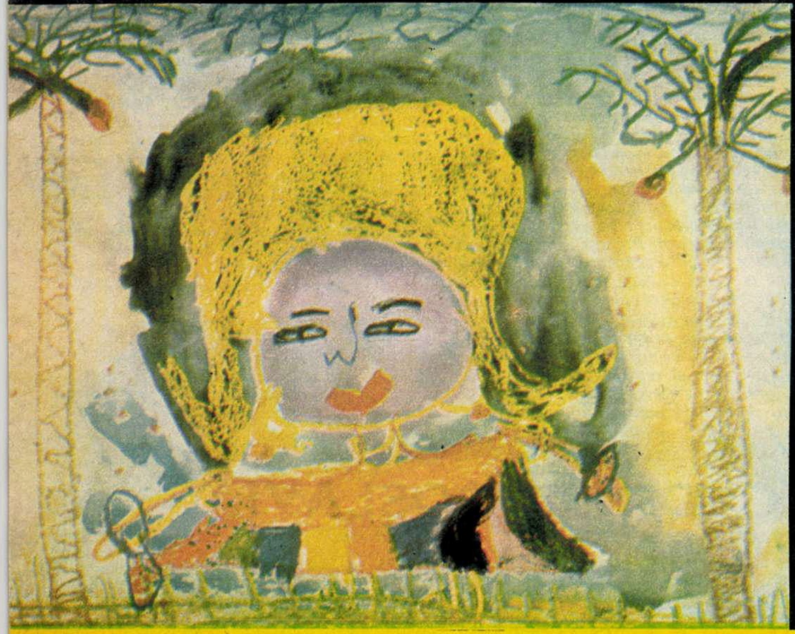

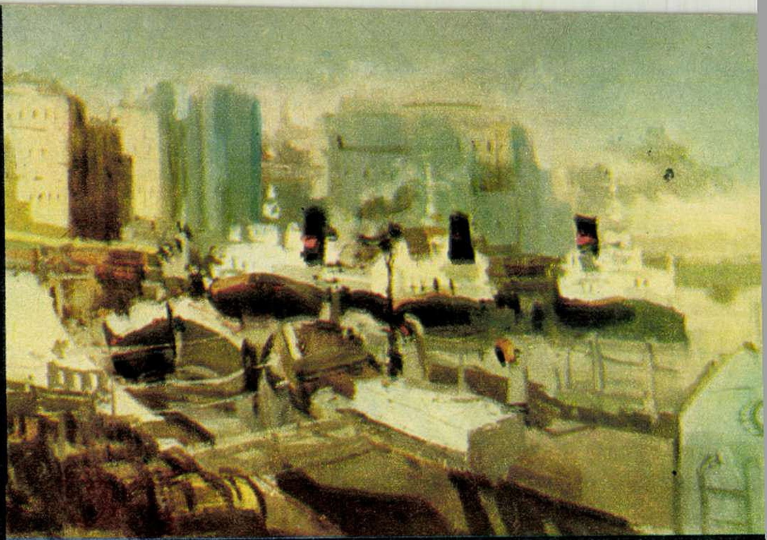

U.R.S.S. — FIMIN ALEXEI,
«PE CHEIUL TUCIKOVA»

CEYLON — LEELA WISE WICKRAMA
«SECERĂTOARELE»

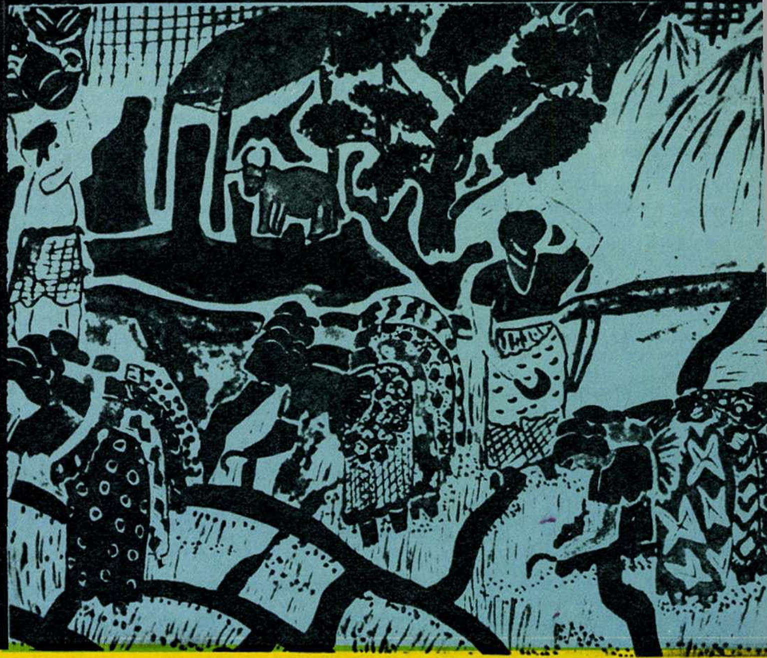

CULORILE PLA

Anunțul din pagina a 13-a asupra noutăților privind concursul de desene «Meridianele prieteniei», organizat de revista noastră în colaborare cu UNICEF, ca și frumoasele reproduceri din paginile de față ajută ca rostul acestui articol să se împlinească în cuvinte puține.

Cînd am lansat un asemenea concurs, noi, cei din redacție, am avut în vedere marele, impresionantul număr de desene ale voastre, care an de an fac farmecul expozițiilor republicane. Ne-am gîndit, de asemenea, că va fi un prilej ca voi, cei mai tineri pictori din România, să vă prezentați cît mai bine la o competiție internațională.

Tema concursului, atît de generoasă, atît de adecvată vîrstei și aspirațiilor fiecărui «cutezător» — prietenia pentru copiii din întreaga lume — oferă culorilor și penelor voastre aria unei inepuizabile surse de frumusețe. Desfășurîndu-se în paralel cu concursul «Aventurile colegului Minitehnicus», competiția meridianelor policrome ale prieteniei oferă cititorilor noștri un teren și mai larg de manifestare. Adică de participare și de izbîndă.

Premiile sînt multe, frumoase, ispititoare. De la zece ceasuri de mînă, zece truse de pictură etc. — la păpușa BELLA (care «merge și vorbește») la posibilitatea de a face o călătorie în Asia, Africa, Europa sau America!

Priviți în paginile de față cîteva raze din sufletul, din jerbele de culori ale copilăriei Planetei.

Am fi dorit să însoțim desenele, așa cum ele o merită din plin, cu o cronică de artă plastică. Ele sînt realizate de către copii și adolescenți de seama voastră. *Dincolo de calitățile cromatice și picturale ale fiecăreia, esențială ni se pare tocmai această identitate: faptul că aparțin cîtorva dintre cei UN MILIARD DE COPII. Dintre cei UN MILIARD DE PRIETENI, cărora voi le veți răspunde prin desenele voastre, prin mesajele voastre.*

Cum vor arăta aceste desene, pe care le vom primi în curînd la redacție? Cine vor fi fericiții cîștigători ai celor zece ceasuri de mînă și — mai ales — ai dreptului de a participa la faza internațională a concursului la Paris?

Cînd pleacă la tipar aceste rînduri, ne parvine vestea că — o dată cu copiii din România — la jumătatea lunii martie, au pornit în concurs copii din încă 19 țări europene și nord-africane.

După «tradiționalul» obicei din preajma examenelor, Juriul strînge pumnii pentru voi și vă dorește tuturor, tuturor să realizați desene cît mai frumoase.

IZBÎNDĂ, TUTUROR!

MIHAI NEGULESCU

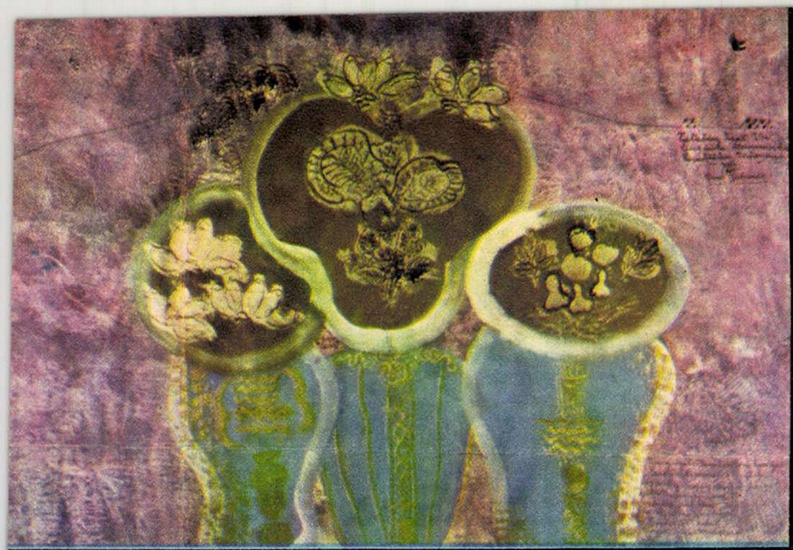

NDONEZIA — MUNARDI
VASE CU FLORI»

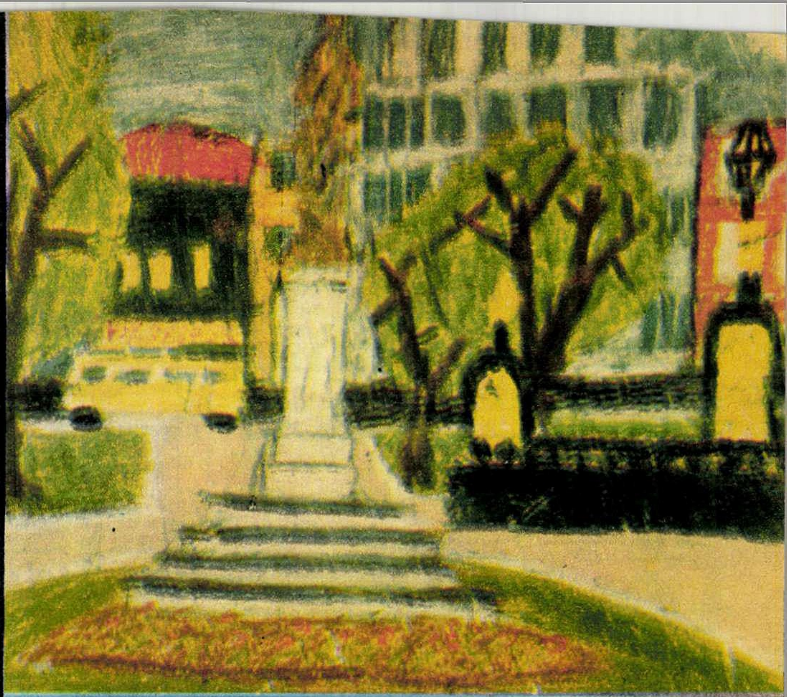

MEXIC — ROBERTO MORES CAMPOS
«ALEE CU PLOPI DIN MEXIC»

.U.A. — WUNDERMAN CHARLES
RAȘUL MEU»

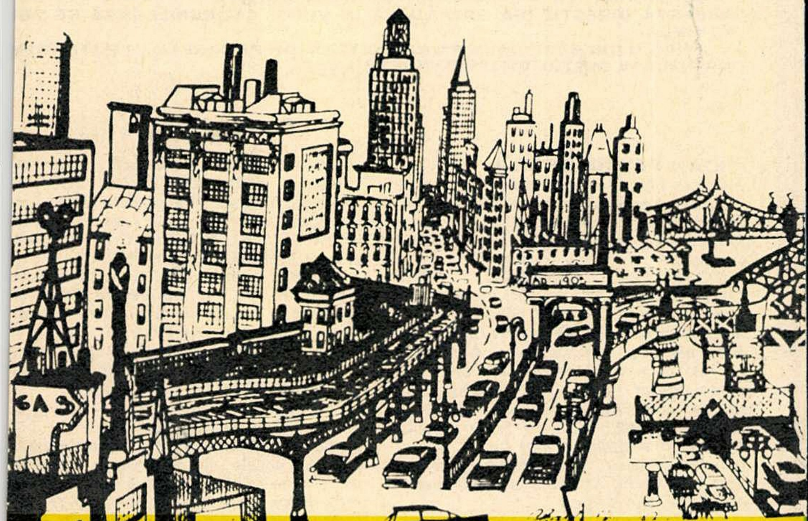

NETEI

REPRODUCERI DIN «ALBUMUL» EXPOZIȚIEI INTERNAȚIONALE DE DESENE ALE COPIILOR ȘI TINERETULUI ȘCOLAR.

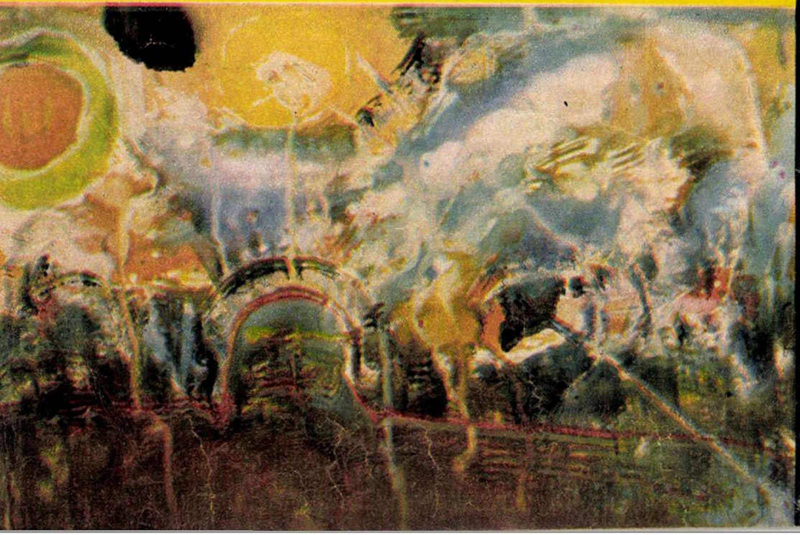

JAPONIA — NAKO FUKUYAMA
«VIS»

VIETNAM — DANG MINH HIEN
«JOCURI ÎN TIMPUL SĂRBĂTORII»

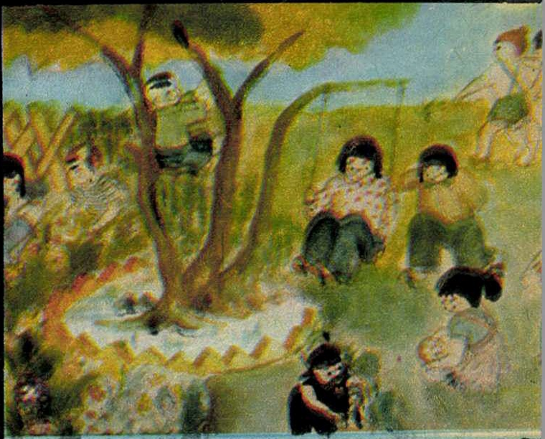

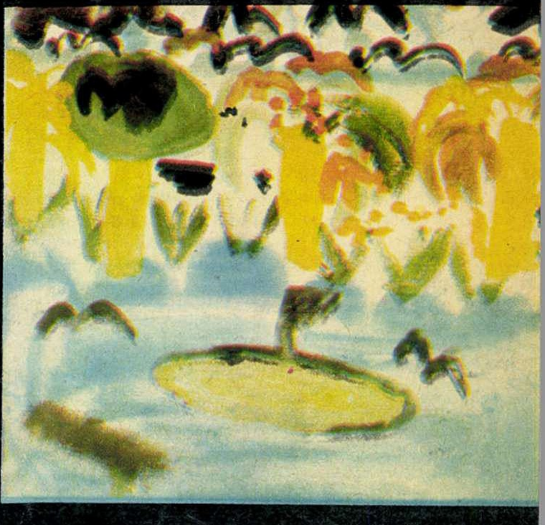

SUDAN — GIRLS TRAINING COLLEGE
«PEISAJ»

Cine ești tu, cutezătorule?

de OCTAV PANCU-IAȘI

Nu vreau să te măgulesc. Sînt sincer cînd îți spun că ești un băiat curajos. (Fetele sînt rugate să citească: o fată curajoasă!).

Dar poate că, înainte de toate, e bine să-ți explic ce înțeleg eu prin curaj.

În dicționar, curajul este definit prin acea forță morală a unui om de a înfrunta primejdiile și neajunsurile. Firește, aceasta e și părerea mea. Cu deosebire că eu aș mai adăuga ceva. Aș mai adăuga faptul că a-ți manifesta curajul nu înseamnă a aștepta un prilej deosebit pentru a te întîlni cu o primejdie sau un neajuns. Cu alte cuvinte nu-i curajos doar acela care, pentru a salva un semen de la înec, se aruncă în valuri fără să ezite, nu-i curajos doar acela care depășește cu bărbăție un mare necaz, să zicem, pierderea unui om drag, distrugerea unor bunuri scumpe.

Omul curajos, cred eu, își dovedește această forță morală zilnic, în zeci, în sute de fapte mici, de fapte care nu presupun nici pe departe riscul vieții, n-au nimic spectaculos în ele, multe trec chiar neobservate. Dar omului curajos puțin îi pasă dacă despre faptele sale se află, se vorbește. El nu face nimic din ceea ce face pentru laude, felicitări și aplauze. Pentru el, curajul e o datorie, una din multele datorii care îl fac să trăiască cu fruntea sus.

Aceasta fiind părerea mea despre curaj, sînt sigur că nu greșesc considerîndu-te un băiat curajos.

Pentru că: nu ești tu oare acela care, cînd un coleg este învinuit pe nedrept, te ridici în apărarea lui, chiar dacă ar trebui să lupți împotriva clasei întregi, chiar dacă mulți te-ar sfătui să te lași păgubaș, chiar dacă gestul tău ar supăra pe unii? Ba, da. Tu ești acela. Pentru adevăr, pentru dreptate, nimic nu-ți pare prea greu de înfruntat.

Și nu ești tu oare acela care făcînd o poznă — de pildă, jucîndu-te cu mingea, ai spart un geam — nu fugi să te ascunzi ci, dimpotrivă, recunoști imediat: «Da, eu am greșit!» Ba, da. Tu ești acela. Nimic nu te întristează mai tare ca lașitatea.

Și nu ești tu oare acela care, oricît de bun prieten ți-ar fi cineva, n-ai putea să-i treci cu vederea o comportare nedemnă? Ba, da. Tu ești acela. Nimeni nu-ți e mai bun prieten ca demnitatea.

Curajos în fiecare zi, în fiecare clipă — acesta ești tu, cutezătorule.

Nu te măgulesc. Eu așa te văd. Și dacă o să-mi spui că sînt și unii care nu-s așa, o să fiu foarte trist — dar tristețea nu va fi un motiv de a-mi schimba părerea.

CUTEZĂTORI LA VÎRSTA DE AUR

Cel mai vechi dintre piloții români azi în viață, — ajuns și cel mai bătrîn, — este generalul-aviator inginer **Iorgu Negrescu.** A împlinit vîrsta de 82 de ani și brevetul lui de zbor poartă numărul 2, emis în anul 1911.

Zboară, deci, de 59 de ani. Și în același timp e unul dintre primii români ingineri în aeronautică.

A fost tovarăș de începuturi cu legendarul Aurel Vlaicu și e singurul om cu care pionierul aviației românești a consimțit să zboare ca pasager.

Solicitat de noi, generalul-aviator Iorgu Negrescu a binevoit să răspundă la întrebările noastre.

— Ce înseamnă spirit cutezător, curaj?

— Om curajos este acela care, în cele mai grele momente ale vieții sale, știe să aibă o asemenea stăpînire de sine, încît în pofida oricărei primejdii să acționeze pentru reușita unei activități.

Curajul este un sentiment ce, prin voință, poate fi educat chiar și la un om fricos din fire.

— Ne-ați putea mărturisi ce acte de curaj s-au păstrat vii în amintirea dumneavoastră?

— Acel 17 iunie 1910 în care Aurel Vlaicu a realizat cel dintîi zbor al său pe cîmpul Cotrocenilor, la marginea de atunci a Bucureștilor. Acel 17 iunie 1910 în care Aurel Vlaicu s-a depășit pe sine în cel dintîi zbor românesc, pilotînd avionul în care și-a topit gîndurile și simțirea, fără să fi avut vreun instructor sau vreun cît de vag îndrumător. Era singur legendarul Aurel Vlaicu, cu gîndurile și simțirea lui, cu neîncrederea celor din jurul lui, care nu-l pricepeau, dar cu voința lui neînfrîntă de a reuși. Prin voința și curajul său, Aurel Vlaicu i-a depășit pe ceilalți pionieri și constructori întru-ale aviației din lume.

— Ce fapt de curaj al zilelor noastre v-a impresionat în mod deosebit?

— Se-nțelege că faptele de curaj ce se petrec continuu sub ochii noștri. Am reținut, poate și prin aceea ce conține ca notă de extraordinar spectacol, zborul omului pe Lună, împlinirea unui vis care afirmă victoria gîndirii tehnice și, totodată, reprezintă o materializare a curajului omului din zilele noastre, o afirmare a marilor resurse ale civilizației contemporane.

V. FIROIU

ANCHETA NOASTRĂ:

CE PRIMIM ÎN SCHIMBUL UNUI BILET DE CINEMA

CITITORII AU CUVÎNTUL

**LA ACEASTĂ PROBLEMĂ, DEZBĂTUTĂ DE NOI ÎNTR-UNUL DIN NUMEREL
TRECUTE, MAI MULȚI CITITORI AU ȚINUT SĂ-ȘI SPUNĂ PĂREREA. EXPRIMĂ
STIMA NOASTRĂ ACELORA CARE NE-AU TRIMIS RĂSPUNSURI BINE GÎNDIT
ȘI MULȚUMIM CITITORILOR CARE ȘI-AU SPUS PĂRERILE CU SINCERITAT
SÎNTEM CU TOTUL DE ACORD CU ACEI CITITORI CARE DORESC SĂ SE ÎNTÎ
NEASCĂ PE ECRAN CU EROI DE-O SEAMĂ CU EI ȘI NE EXPRIMĂM ALĂTURI D
EI SUPĂRAREA CĂ CINEMATOGRAFIA NOASTRĂ OFERĂ FOARTE PUȚIN Î
ACEASTĂ DIRECȚIE (SĂ SPERĂM CĂ ÎN VIITOR LUCRURILE ÎNSĂ SE VO
SCHIMBA).**

**SPICUIM DIN SCRISORILE PRIMITE CÎTEVA IDEI PE CARE LE-AR PUTEA SEM
NA FIECARE DINTRE CITITORII NOȘTRI.**

IOAN PETRU, BRĂILA: *La vîrsta mea, am 14 ani, socotesc filmul un act de cultură, o modalitate de cunoaștere. Nu sînt de acord cu unii băieți care dintr-un film nu rețin decît bătăile, tirul pistoalelor, cavalcadele și nu surprind ideile.*

CORNELIU IONESCU, PREDEȘTI-VÎLCEA: *Eu sînt de acord cu cititorii care în ancheta «Cutezătorilor» au optat pentru filmele de aventuri, purtătoare ale unor idei frumoase. Altminteri, ce rost ar avea să ne pierdem timpul la cinematograf? Am și o întrebare: în ultimul timp nu mai rulează filme cu Charlie Chaplin. Știu că acest actor e prea în vîrstă spre a mai turna noi filme, dar de ce nu se aduc din comediile sale mai vechi, așa cum se procedează cu multe alte filme?*

CABURGEN VASILE-GALAȚI: *Mai întîi vreau să-mi exprim părerea că ancheta revistei este foarte binevenită. În al doilea rînd, aș vrea să mă refer la cei ce spun că nu reușesc să înțeleagă un film, să intuiască ce a vrut să exprime regizorul, prin succesiunile de imagini, de pe ecran. Ca să înțelegi un film, ca de altfel orice artă, trebuie să ai o oarecare pregătire. Cred că noi ar trebui să citim mult mai mult în reviste despre film, actori, mod de interpretare. Am auzit odată, de la un regizor, că dacă reușește să realizeze cîteva cadre de film, care să rămînă în memoria spectatorului, atunci el este mulțumit de filmul său. Cred că noi, la rîndul nostru, ca spectatori, trebuie să învățăm să alegem dintr-un film acele secvențe-cheie care te conduc la înțelegerea acțiunii, a conținutului exprimat în imagini.*

TIȚĂ ȘTEFAN — CÎMPULUNG MOLDOVENESC, SUCEAVA: *Merg des la cinema, dar nu toate filmele îmi plac. Uneori, privind o imagine cinematografică, fantezia mea o ia razna, întrețesînd în jurul acelorași idei, imagini cu totul diferite de cele de pe ecran. La orice vizionare, țin să am un punct de vedere propriu. În ultima vreme optez pentru o petrecere bună a timpului liber și meditez mai mult înainte de a-mi alege un film. Ajuns aici,* aș vrea să-i întreb pe acei care pun adeseori tăblița «INTERZIS SUB 16 ANI» dacă nu s-au întrebat, la rîndul lor, niciodată, cînd vor pune recomandarea «BUN PENTRU 16 ANI» *Cred că la ora actuală aceasta este o mare lipsă a cinematografiei noastre. Sînt sigur că de cele mai multe ori un film pentru tineri și adolescenți poate deveni interesant și pentru spectatorii mai vîrstnici. Un exemplu, filmul «Cine va deschide ușa?», un film despre copii, care a interesat în egală măsură spectatorii de toate vîrstele.*

MIHAI TĂNASE—SIBIU: *În schimbul unui bilet aș vrea să primesc cît mai multe filme de călătorii și documentare, care din păcate, sînt prea puțin prezente pe ecranele noastre. M-a impresionat mult «Mondo Cane», excelent realizat, cu interesante unghiuri de filmare, care mi-a dat posibilitatea să cunosc moduri de viață foarte diferite.*

FLORENTINA CORNEANU — TULCEA: *«Mă interesează foarte mult filmele pentru tineret, dar de mult n-am mai avut prilejul să vizionez un asemenea film. De ce nu se ecranizează romanele «Cireșarii» de Constantin Chiriță și «Seri albastre» de Costache Anton?*

MARIANA MARUNE — BACĂU: *Îmi plac în mod deosebit filmele în care eroii principali sînt de vîrsta noastră, 13—15 ani. Din păcate aceste filme sînt foarte puține la număr.*

MARIA TUDOR — TRESTIENI, BUZĂU: *Mă interesează filmul istoric, modul în care actorul intră în pielea unui personaj care a trăit cu veacuri în urmă. Despre interpreți și roluri, despre crearea unor filme cu subiect din istorie aș vrea să citesc în «Cutezătorii».*

P.S.

Dăm adresa Mioarei Stroe (Str. Republicii nr. 17, Băicoi-Prahova), care dorește să continue discuția. Ea roagă pe cei interesați să-i scrie direct. Și nu ne supărăm pe Preda Petre Marian, din București, care vrea să-i publicăm numele, numai așa ca părinții să-l creadă că scrie Cutezătorilor. (!).

Foarte important!

PENTRU TOȚI PARTICIPANȚII LA CONCURSUL «MERIDIANELE PRIETENIEI» ORGANIZAT DE REVISTA «CUTEZĂTORII» ÎN COLABORARE CU UNICEF:

- Pot participa la acest concurs toți copiii pînă la 15 ani.
- În executarea desenelor se pot folosi acuarele, guașe, creioane colorate.
- Folosiți 4 culori, la alegere (fără auriu și argintiu).
- Formatul maxim al desenelor va fi de 21 × 30 cm.
- Numele, prenumele, vîrsta și adresa autorului vor fi scrise citeț, cu litere mari, pe fiecare desen în parte (pe verso).
- Cele mai bune desene vor fi trimise la Paris unui juriu internațional, constituit sub egida UNICEF. Marile premii UNICEF: douăzeci de călătorii în Asia, Africa, America și Europa.
- Regulamentul a apărut în numărul 12 al revistei «Cutezătorii».
- Așteptăm desenele voastre pînă la data de 3 mai a.c., pe adresa revistei «Cutezătorii», Casa Scînteii, București. Lipiți pe plic, în afară de marca poștală, talonul decupat din colțul paginii de față.

ȘI ACUM O SURPRIZĂ:

În fotografiile de jos, vă prezentăm cîteva din principalele premii oferite cîștigătorilor.

Din partea UNICEF am primit fotografia păpușii **BELLA,** *— care vorbeste și merge, — precum și cea a creionului «Computer UNICEF»*

Una dintre cele 10 truse de pictură

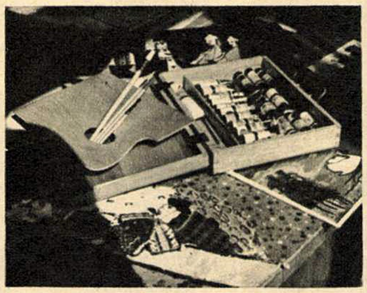

10 ceasuri de mînă

Una dintre cele 20 de truse cu creioane «Carioca»

metal. Deși foarte vechi, automobilul părea abia ieșit din fabrică. Spițele ca de bicicletă ale roților păreau de argint, roșul jantelor, galbenul caroseriei, albastrul capotei și al portbagajului străluceau. Marius clipi uluit; totul părea dintr-un film de acum 50 de ani. La volan se afla un moșneguț subțirel, cu mănuși de piele lungi pînă la cot și cască de aviator. Gigi îi spuse «bună seara» și, înșfăcînd zdravăn clanța porții masive de metal, icni, deschizînd-o încetișor. Bătrînelul cu cască de aviator făcu un semn de mulțumire, demară și dispăru înăuntru. Gigi se opinti din nou, închizînd poarta.

— Asta e tot. Ne putem întoarce, zise el.

— Pentru asta ai venit, ca să dai un «bună seara» și să deschizi poarta? zise Marius, uimit.

— Da. În fiecare zi, la ora asta.

— Cine e persoana?

— Habar n-ai! zise Gigi, mîndru. E Gogu Filipescu.

— Care... Gogu Filipescu?

— Fostul campion de aviatie, de bob si de raliuri automobilistice! Să citesti ziarele de la 1920. Omul cu nervii perfecți! Inginerul zburător! Diavolul la volan! Acum nu iese cu mașina decît seara: îi displace să fie privit ca un obiect de muzeu.

— Îl vizitezi?

— Stii, n-am stat niciodată de vorbă cu el. Imi fac drum în fiecare zi la ora asta, să-i dau bună seara și să-l ajut să deschidă poarta.

— E-n regulă, rîse Marius. Ești un aiurit aproape la fel de mare ca mine!

Se întoarseră la «Crizantema» sporovăind veseli. Străzile deveniseră aproape pustii, și ei le umpleau cu cuvinte sonore, glumețe. De cîteva ori, Marius, simțind acum o mare prietenie pentru Gigi, fu pe punctul de a-l chestiona direct, fără fasoane, asupra tabloului, dar de fiecare dată reuși să găsească în ultima secundă, alt subiect de discuție. «**N-am destule dovezi, trebuie să fiu prudent!»**

Deschizînd ușa de cristal a localului își dădură imediat seama că se petrece ceva neobișnuit. În norii groși ai fumului de țigară, toată lumea se bulucise în jurul cuiva, unii se urcaseră pe scaune, să vadă mai bine, răsunau exclamații alarmate, cineva striga la telefon «Alo, Salvarea»?! Marius își făcu loc prin mulțime și rămase trăznit: motivul panicii era... Prințesă. Lungit pe canapea și îngrozitor de palid, cu ochii închiși și abia respirînd, nu dădea nici un semn că ar înțelege ce se petrece cu el.

— Prințesă!!

— Degeaba strigi, nu vezi că și-a pierdut cunoștința? îl lămuri cineva. O fi de la inimă... Bietul băiat!

— Inimă, care inimă? se înfurie Marius. Fumați toți ca niște draci, asta e, nu mai poate omul să stea lîngă voi decît cu mască de gaze! Cărați-vă la o parte și deschideți geamurile! Toată lumea să stingă țigările! Gigi, ia vezi tu de ăștia!

Îi desfăcu gulerul, ceru o lămîie și un pahar de apă, îi puse o batistă udă pe frunte. Privitorii, impresionați de siguranța lui Marius și înghiontiți de Gigi se retraseră la oarecare distanță. Un val de aer rece, curat veni dinspre geamurile deschise. Prințesă oftă ușor și întredeschise ochii. Murmură ceva, se ridică anevoie în capul oaselor. Batista îi căzu pe genunchi. O privi uimit, se uită întrebător la Marius și, stînjenit, la ceilalți. Marius îi vîrî în gură o felie groasă de lămîie. Prințesă se strîmbă.

— Hai-hai, porunci Marius, mestec-o o să-ți treacă greața.

Cuminte, Prințesă făcu întocmai, înghițind lămîia cu tot cu coajă.

— Mi-e mai bine, șopti el, rușinat — și se ridică de pe canapea. Să mergem acasă.

— Gigi, scoate-i paltonul de la garderobă. Eu mai rămîn o clipă prin partea locului.

Marius tremura de enervare:

— Cine-i responsabilul cofetăriei? (se apropie un bărbat grăsuț, între două vîrste) Dumneavoastră? Domnule, păi cum vine asta? Aici e cofetărie sau ce? Ori interziceți fumatul, or împărțiți localul în două și faceți un salon special pentru fumători! Nu vedeți că îmbolnăviți oamenii?

— Băiete, se răsti omul, te rog să nu-mi faci agitație în local! Poftește imediat afară!

— Ba afară o să poftești dumneata, atunci cînd am să scriu un articol la ziar despre toată povestea asta! strigă Marius. Cu fotografii, domnule! Și cu titluri mari: iadul de la «Crizantema»! Responsabilul îi amenință pe clienți! Cofetărie sau tavernă?

Responsabilul tremura de indignare, dar nu prea avea ce să răspundă; faptul că un consumator leșinase în localul său era de netăgăduit.

Marius trase cu coada ochiului: domnișoara Hilda îl privea surprinsă, aproape cu admirație. Obișnuiții localului erau, de asemenea, vizibil impresionați de energia lui.

Gigi și Prințesă ieșiră. Marius îi urmă, călcînd țeapăn. Închizînd ușa, se gîndi cu plăcere că lasă în urma lui o lume cuprinsă de tulburare!

(Va urma)

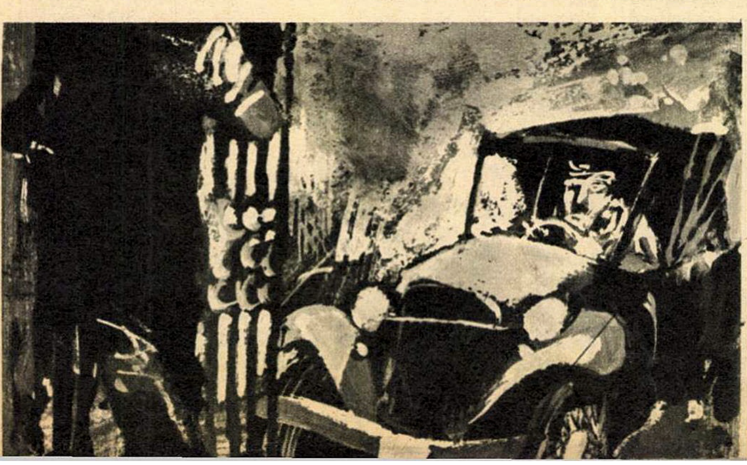
Desen: POMPILIU DUMITRESCU

DIAMANTELE NEGRE

11

Scenariu: AUREL WEISS **Ilustrații: NICU RUSSU**

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: DUPĂ O LUPTĂ PE VIAȚĂ ȘI PE MOARTE DIM ȘI ANCA IZBUTESC SĂ UCIDĂ URIAȘUL PĂIANJEN DE MARE CĂRUIA ERAU JERTFITE FETELE TRIBULUI TUGU. ÎN TUNELUL SUBMARIN SE CIOCNESC ÎNSĂ DE NIȘTE SCAFANDRI MISTERIOȘI CU CARE DIN NOU SE ÎNCINGE O LUPTĂ.

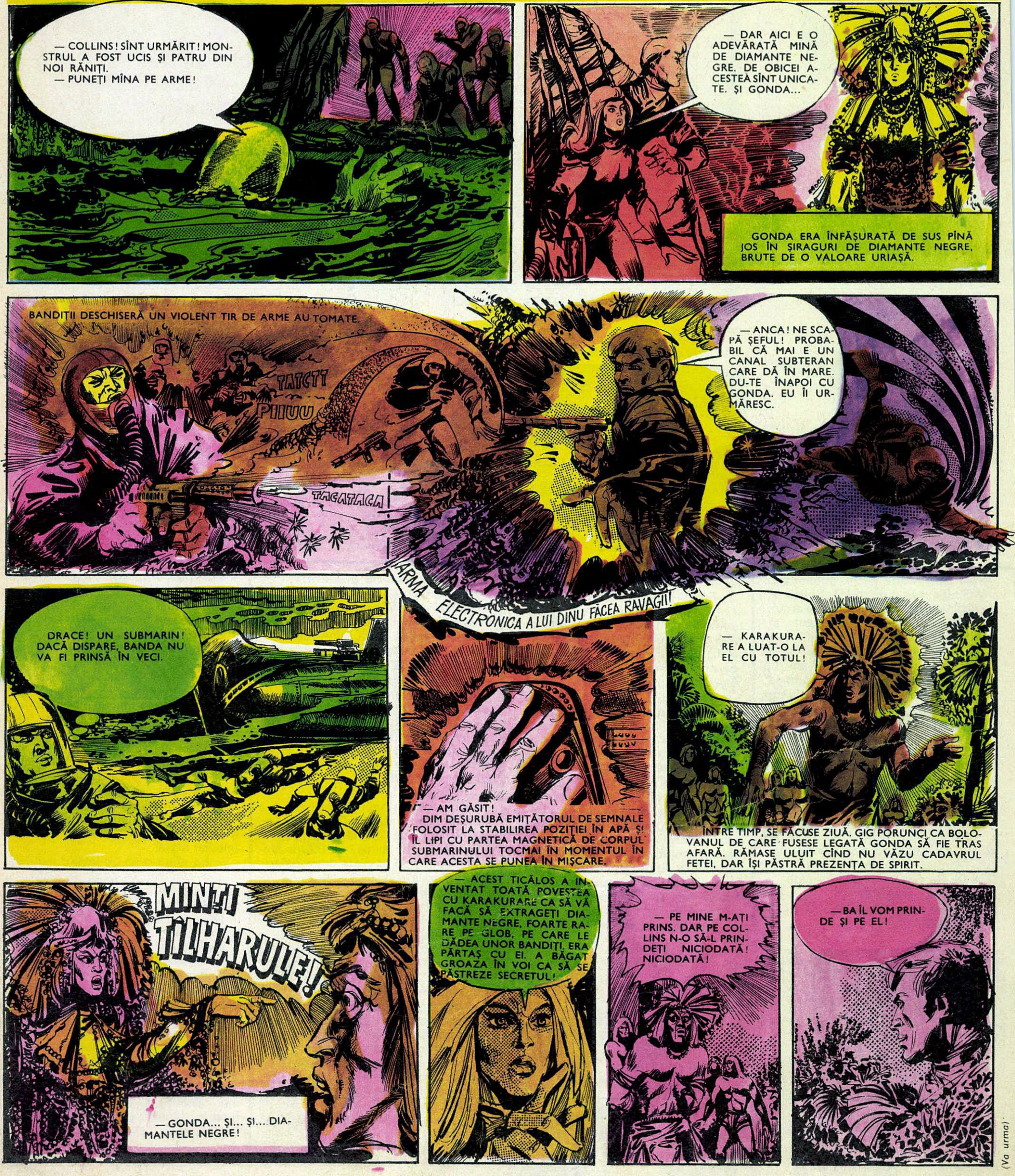
— COLLINS! SÎNT URMĂRIT! MONSTRUL A FOST UCIS ȘI PATRU DIN NOI RĂNIȚI. — PUNEȚI MÎNA PE ARME!
— DAR AICI E O ADEVĂRATĂ MINĂ DE DIAMANTE NEGRE. DE OBICEI ACESTEA SÎNT UNICATE. ȘI GONDA...
GONDA ERA ÎNFĂȘURATĂ DE SUS PÎNĂ JOS ÎN ȘIRAGURI DE DIAMANTE NEGRE, BRUTE DE O VALOARE URIAȘĂ.
BANDIȚII DESCHISERĂ UN VIOLENT TIR DE ARME AUTOMATE.
TATCTT
PIIUU
TAGATACA
— ANCA! NE SCAPĂ ȘEFUL! PROBABIL CĂ MAI E UN CANAL SUBTERAN CARE DĂ ÎN MARE. DU-TE ÎNAPOI CU GONDA. EU ÎI URMĂRESC.
ARMA ELECTRONICA A LUI DINU FĂCEA RAVAGII!
DRACE! UN SUBMARIN! DACĂ DISPARE, BANDA NU VA FI PRINSĂ ÎN VECI.
— AM GĂSIT! DIM DEȘURUBĂ EMIȚĂTORUL DE SEMNALE FOLOSIT LA STABILIREA POZIȚIEI ÎN APĂ ȘI ÎL LIPI CU PARTEA MAGNETICĂ DE CORPUL SUBMARINULUI TOCMAI ÎN MOMENTUL ÎN CARE ACESTA SE PUNEA ÎN MIȘCARE.
— KARAKURARE A LUAT-O LA EL CU TOTUL!
ÎNTRE TIMP, SE FĂCUSE ZIUĂ. GIG PORUNCI CA BOLOVANUL DE CARE FUSESE LEGATĂ GONDA SĂ FIE TRAS AFARĂ. RĂMASE ULUIT CÎND NU VĂZU CADAVRUL FETEI, DAR ÎȘI PĂSTRĂ PREZENȚA DE SPIRIT.
MINȚI TÎLHARULE!
— GONDA... ȘI... ȘI... DIAMANTELE NEGRE!
— ACEST TICĂLOS A INVENTAT TOATĂ POVESTEA CU KARAKURARE CA SĂ VĂ FACĂ SĂ EXTRAGEȚI DIAMANTE NEGRE, FOARTE RARE PE GLOB, PE CARE LE DĂDEA UNOR BANDIȚI. ERA PĂRTAȘ CU EI. A BĂGAT GROAZA ÎN VOI CA SĂ SE PĂSTREZE SECRETUL!
— PE MINE M-AȚI PRINS. DAR PE COLLINS N-O SĂ-L PRINDEȚI NICIODATĂ! NICIODATĂ!
— BA ÎL VOM PRINDE ȘI PE EL!

(Va urma)

PAGINA 5 MAGAZIN

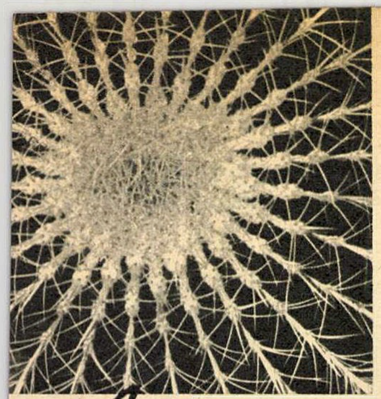

BLITZ

Filigran
sau un fin penaj?
Nici una, nici alta.
Sînt
doar țepii temuți
ai unui cactus.

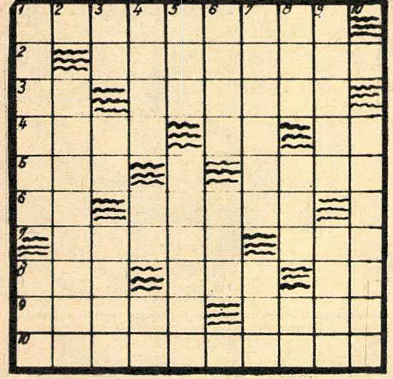

LA PESCUIT

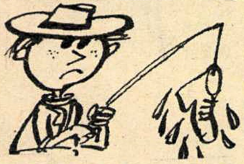

ORIZONTAL: **1. Somn. 2. Pești din apele repezi de munte. 3. Pete! Cel mai lacom pește răpitor de la noi (pl.). 4. Undița, cîrligele... Costache Negrea. Țese! 5. Crustaceu. Cui pentru potcovit. 6. În rîuri! Nadă care se aruncă în apă înainte de a introduce undița. 7. Pește din apele de munte. Pește oceanic. 8. Spațiu în care se găsește constelația «Peștii». Pește de apă dulce stătătoare, cu solzii mici. Cap de beldiță. 9. Organ exterior al peștilor, servind ca regulator al mișcărilor (pl.). Insulă de corali în mările calde. 10. Nave de pescuit.**

VERTICAL: **1. Pești cu corpul ca de șarpe. Servește la un borș pescăresc! 2. Vase maritime de pescuit la adîncimi de 50—100 m. 3. La harpă! Marin Cristea. Floarea ochilor! 4. Spinii... peștilor! În aspic! Petre Corina. 5. Pește! Nume feminin. 6. Moral. Fluviu în Peru. 7. A lansa... lanseta! Comună în Italia. 8. Brateș, Călărași sau Greaca — renumite pentru bogăția în pește (sing.) Abreviație botanică. La undiță! 9. Pește răpitor de apă dulce. Împrejmuire de nuiele sau de stuf, făcută într-o apă curgătoare pentru a prinde și a păstra peștele viu. 10. Pește de mare din familia scrumbiilor, care trăiește pe lîngă coastele de vest și de sud ale Europei.**

DICȚIONAR: ENI, NAO, ADC.

ANTENE

• Intensitatea sunetului este măsurată în decibeli. Un sunet mai puternic de 130 decibeli este atît de pătrunzător, încît omul nu-l aude, ci simte numai o mare durere în urechi. O asemenea tensiune a sunetului posedă motorul cu reacție, auzit din apropiere.

• La muzeul de instrumente muzicale din Marknenkirchen (R.D. Germană) se află cel mai mare acordeon din lume. El are 360 de bași și 123 registre, iar înălțimea instrumentului este de 2m. Tot între colecțiile acestui muzeu se află și cea mai mică vioară din lume; ea are 4 cm lungime și o poți cuprinde în palmă.

PRACTIC

Dacă s-a pătat covorul, nu așteptați ca mama voastră să pună mîna să-l curețe. Puteți face asta și voi foarte ușor. Scoaterea petelor nu se face prin frecare, ci prin îmbibarea cu o substanță potrivită și apoi prin ștergere cu o cîrpă curată. Bunăoară, petele de zahăr se scot cu apă călduță, cele de grăsime cu puțin praf Alba, dizolvat în apă. Pentru a-i împrospăta culoarea frecăm covorul cu o bucată de varză crudă, albă, apoi îl scuturăm.

Curier

Fiecare lucrare trimisă la Concursul «Minitehnicus» va trebui să poarte «firma» autorilor. Pe metal, plastic, plexiglas sau carton rezistent, autorii vor trebui să scrie, cît mai estetic posibil, cu litere de 1—2 cm înălțime, și în culori vii: numele, școala (sau casa pionierilor), clasa, denumirea lucrării. Același lucru e valabil și pentru colectivele ale căror autori trebuie să figureze cu toții.

Cele de mai sus sînt valabile în totalitate și pentru concurenții absolvenți ai clasei a VIII-a care vor trimite lucrările direct la redacție.

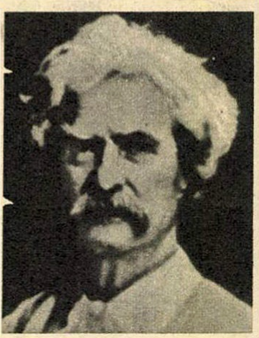

UN ZÎMBET CU...

MARK TWAIN, ajungînd într-un mic orășel din Anglia, s-a dus la hotel. Acolo scriitorul a fost rugat să-și scrie numele în registru. Twain a deschis registrul și a constatat că înaintea lui sosise în hotel un oaspete de seamă, care scrisese:

— «Ducele de Butford cu lacheul său».

Sub care Mark Twain a notat:

— «Mark Twain cu valiza sa».

AFIȘ

O CARTE: «Teatru» de Barbu Ștefănescu Delavrancea, o nouă ediție apărută în colecția «Lyceum».

UN DISC: 12 valsuri, compoziții celebre, care fac bucuria tuturor iubitorilor de muzică.

O EXPOZIȚIE: La Muzeul de artă populară din Capitală se află expuse o colecție de scoarțe românești, lucrări de o rară frumusețe, reprezentînd diferite zone etnografice ale țării.

RADIO Din emisiunile pentru copii pe perioada 9-16 aprilie

«Bună dimineața copii» este emisiunea pe care o puteți audia în fiecare dimineață la ora 7,25 pe programul I. *«Tot înainte»* este emisiunea care se transmite zilnic pe programul II la ora 8,10. *«Radio-expediția pionierească»*: transmite concursul cu public al reprezentativelor pionierești din județele Brăila, Tulcea și Constanța în ziua de 11 aprilie, ora 14,00, pe programul I.

Atențiune !

UN EVENIMENT PENTRU IUBITORII AVIAȚIEI
În curînd apare
RACHETA CUTEZĂTORILOR NR. 4
NUMĂR DEDICAT AERONAUTICII
În același număr
Profesorul Parbriz vă invită la
CURSUL AUTO «CUTEZĂTORII».
NOUTĂȚI ȘTIINȚIFICE ȘI TEHNICE, CONSTRUCȚII, MODELISM, JOCURI.

Stop!

Primim de la Editura «Ion Creangă» următorul anunț, cu rugămintea de a-l insera în coloanele revistei noastre.

Datorită unor erori tehnice, fasciculele nr. 70 și 71 din Colecția «Clubul temerarilor» (Aventurile farfuriei zburătoare — Ludovic Roman) au apărut inversate, iar pagina 58 și dialogul de pe pagina 59 din capitolul «Expediția unită O.Z.N.» aparțin capitolului «Mira aduce o veste», la pagina 59.

Pentru a putea citi textul corect, vă rugăm să faceți această îndreptare.

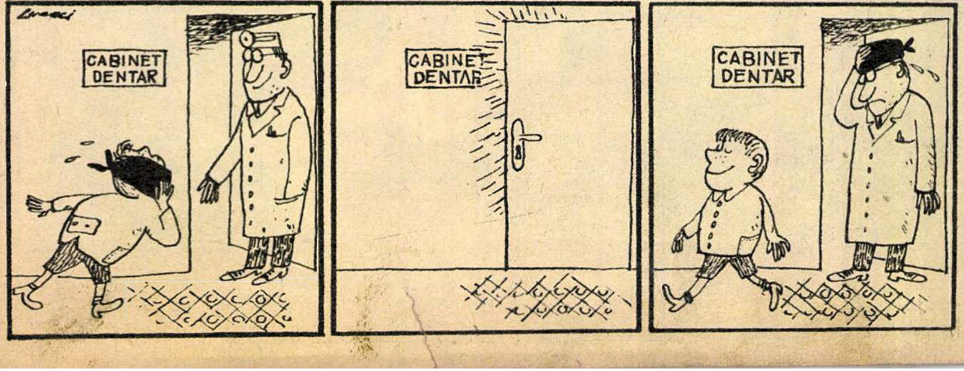

DESEN: ADRIAN LUCACI

Aventurile lui Crăiță

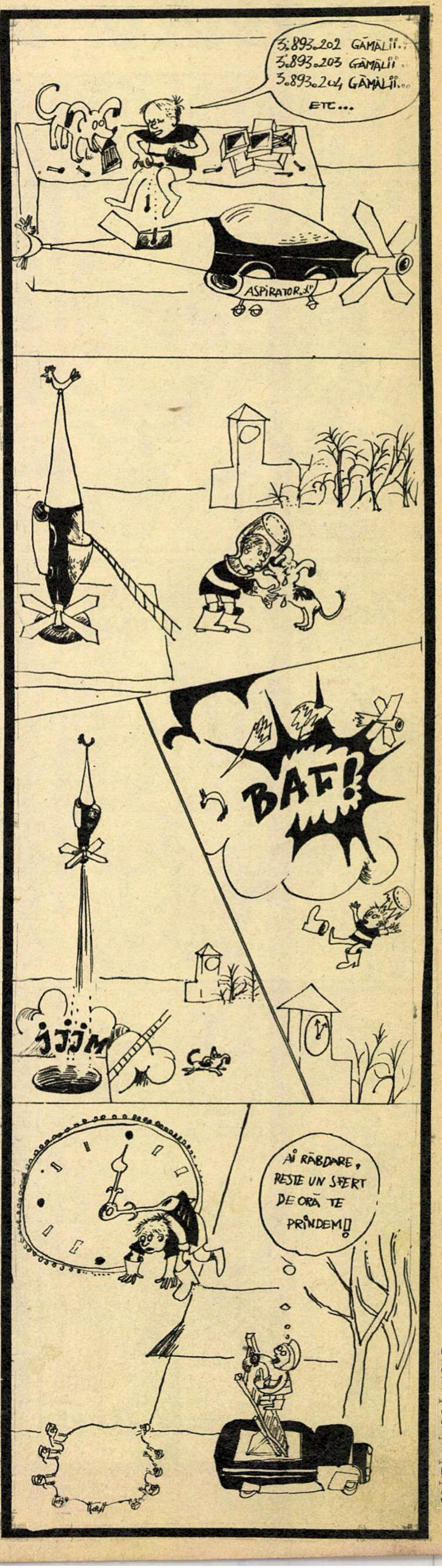
3.893.202 GĂMĂLII..
3.893.203 GĂMĂLII..
3.893.204 GĂMĂLII...
ETC...
ASPIRATOR„1"
BAF!
JJJM
AI RĂBDARE, RESTE UN SFERT DE ORĂ TE PRINDEM!!

CRĂIȚĂ-MÎNDRĂ VASILE

Biblioteca Municip...

TAINA CORBULUI DE AUR

Scenariu: **IULIU RAȚIU**
Ilustrații: **TEODOR BOGOI**

Enescu 2

12

REZUMATUL CAPITOLULUI PRECEDENT: ÎN SALA DE ARME A CASTELULUI, COSTEA ȘI JANOȘ SÎNT ÎNCONJURAȚI DE MERCENARII BARONULUI DRÄSSER, CARE VOR SĂ-I UCIDĂ.

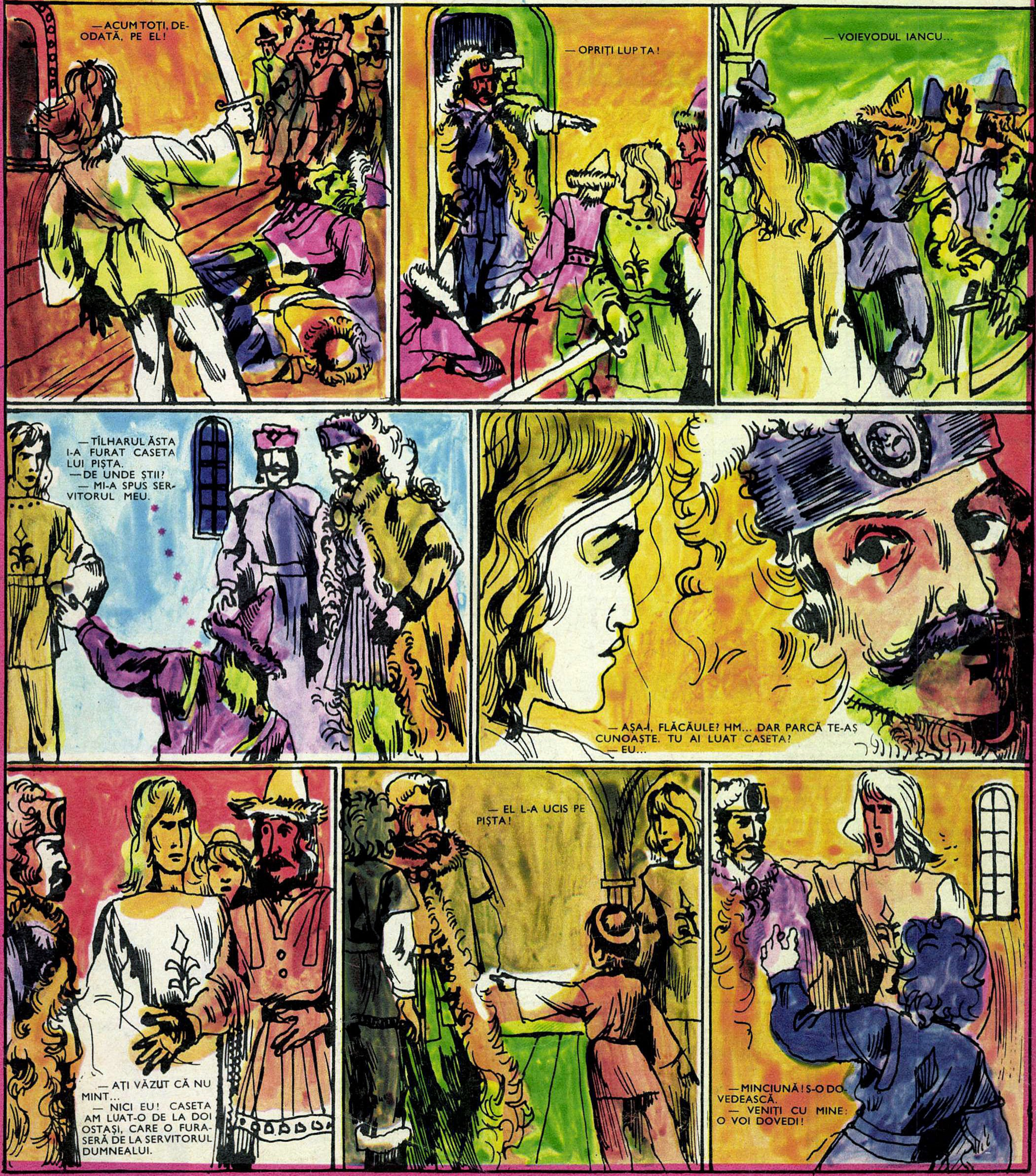
— ACUM TOȚI, DEODATĂ, PE EL!
— OPRIȚI LUPTA!
— VOIEVODUL IANCU...
— TÎLHARUL ĂSTA I-A FURAT CASETA LUI PIȘTA.
— DE UNDE ȘTII?
— MI-A SPUS SERVITORUL MEU.
— AȘA-I, FLĂCĂULE? HM... DAR PARCĂ TE-AȘ CUNOAȘTE. TU AI LUAT CASETA?
— EU...
— AȚI VĂZUT CĂ NU MINT...
— NICI EU! CASETA AM LUAT-O DE LA DOI OSTAȘI, CARE O FURASERĂ DE LA SERVITORUL DUMNEALUI.
— EL L-A UCIS PE PIȘTA!
— MINCIUNĂ! S-O DOVEDEASCĂ.
— VENIȚI CU MINE: O VOI DOVEDI!

(va urma)

Cutezătorii 15

Redactor șef: Mihai NEGULESCU. Redactor șef adjunct: Petre GHELMEZ. Secretar general de redacție: Ovidiu ZOTTA. Redacția: București, Piața Scînteii nr. 1, telefon 17 60 10. Administrația: Editura Scînteii; Tiparul: Combinatul Poligrafic CASA SCÎNTEII.
Redactor artistic: Pompiliu DUMITRESCU. Tehnoredactor: Lucia SICOMAȘ

1 LEU

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R., de către factorii poștali și difuzorii de presă 41033